

421

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 28 września 1993 r

w sprawie powszechnej samoobrony ludności.

Na podstawie art. 171 ust. 1 i art. 173 ust. 3 ustawy z dnia 21 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 1992 r. Nr 4, poz. 16, Nr 40, poz. 174 i Nr 54, poz. 254) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa organizację, zasady i wymiar szkolenia ludności w zakresie powszechnej samoobrony, zasady i tryb zwalniania od tego obowiązku, właściwości organów w tych sprawach oraz zasady i tryb postępowania w sprawach nakładania przez wójtów lub burmistrzów (prezydentów miast) obowiązków w zakresie powszechnej samoobrony.

§ 2. 1. Szkolenie w zakresie powszechnej samoobrony polega na obowiązkowym udziale ludności w zajęciach podstawowych lub ćwiczeniach praktycznych.

2. Zajęcia podstawowe prowadzi się w formie zorganizowanego szkolenia lub w formie samokształcenia. Mają one na celu teoretyczne przygotowanie ludności do wykonywania zadań samoobrony.

3. Ćwiczenia praktyczne polegają na wykonywaniu przedsięwzięć mających na celu nabycie praktycznych umiejętności ochrony własnego zdrowia i życia, gospodarstwa domowego oraz udzielania pomocy poszkodowanym.

§ 3. Organizowaniem szkolenia ludności w zakresie powszechnej samoobrony kierują właściwi terenowo szefowie obrony cywilnej, wykorzystując do tego celu istniejącą bazę formacji obrony cywilnej.

§ 4. Zajęcia podstawowe przeprowadza się w cyklu pięcioletnim, nie więcej niż dwa razy w roku, w czasie wolnym od pracy, w wymiarze:

- 1) do 4 godzin — w dzień roboczy,
- 2) do 8 godzin — w dzień ustawowo wolny od pracy.

§ 5. 1. Zajęcia podstawowe prowadzi się według programów opracowanych przez wójta lub burmistrza (prezydenta miasta) na podstawie założeń programowych opracowanych przez Szefa Obrony Cywilnej Kraju.

2. W programach, o których mowa w ust. 1, uwzględnia się problematykę dotyczącą zagrożeń rejonu, zakładu pracy lub środowiska, zasad postępowania w przypadkach ich wystąpienia, a także udzielania pomocy poszkodowanym.

3. Zajęcia podstawowe prowadzą instruktorzy obrony cywilnej, komendanci formacji obrony cywilnej lub inne osoby posiadające w tym zakresie odpowiednie kwalifikacje.

4. Zajęcia podstawowe dla osób zatrudnionych organizuje się i prowadzi w zakładach pracy, a dla pozostałej ludności — w miejscu jej zamieszkania.

§ 6. 1. Obowiązek udziału w szkoleniu w zakresie powszechnej samoobrony nakłada się w formie decyzji wydawanej przez wójta lub burmistrza (prezydenta miasta).

2. W zakresie wydawania decyzji stosuje się przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego.

3. Osoby powołane do odbycia szkolenia w zakresie powszechnej samoobrony są obowiązane do stawienia się w terminie i miejscu określonym przez organizatora szkolenia.

§ 7. Ewidencję osób podlegających obowiązkowi szkolenia w zakresie powszechnej samoobrony oraz osób, które odbyły przeszkolenie, prowadzą:

- 1) kierownik (właściciel) zakładu pracy — w stosunku do pracowników zakładu,
- 2) wójt lub burmistrz (prezydent miasta) — w stosunku do pozostałych osób.

§ 8. 1. Zwolnienia od obowiązku odbycia szkolenia w zakresie powszechnej samoobrony dokonują wójtowie lub burmistrzowie (prezydenci miast).

2. Decyzję w sprawie zwolnień, o których mowa w ust. 1, podejmuje się z urzędu lub na wniosek osoby zainteresowanej.

3. Osoby występujące z wnioskiem o zwolnienie są obowiązane przedstawić dokumenty uzasadniające wniosek.

§ 9. Wydatki związane ze szkoleniem ludności w zakresie powszechnej samoobrony są pokrywane ze środków budżetu państwa w ramach limitów wydatków bieżących na cele obronne.

§ 10. 1. Wójt lub burmistrz (prezydent miasta), nakładając na obywateli obowiązki w zakresie przygotowań do samoobrony, określa sposoby:

- 1) postępowania po ogłoszeniu sygnałów alarmowych,
- 2) przygotowania do ochrony lokali, budynków mieszkalnych i gospodarczych, żywności, wody, płodów rolnych i pasz,
- 3) utrzymywania w należyтым stanie technicznym sprzętu i środków ochrony,
- 4) przygotowania i wykorzystania domowych pomieszczeń ochronnych,
- 5) postępowania w rejonach porażenia, klęsk żywiołowych i innych zagrożeń oraz udzielania pomocy poszkodowanym.

2. W celu realizacji przedsięwzięć, o których mowa w ust. 1, wójt lub burmistrz (prezydent miasta):

- 1) dokonuje organizacyjnego podziału zadań dla bloków, zespołów budynków i kwartałów, zlecając ich wykonanie właścicielom budynków, administracji lokali, zespołom i samorządom mieszkańców,
- 2) zapewnia uwzględnienie w planach obrony cywilnej zadań w zakresie powszechnej samoobrony,
- 3) dokonuje kontroli przygotowań w zakresie samoobrony.

§ 11. Nakładanie na obywateli obowiązków w ramach przygotowań do samoobrony następuje w formie przepisów gminnych.

§ 12. 1. Koszty związane z realizacją obowiązków w ramach przygotowań do samoobrony, wymienionych w art. 173 ust. 1 ustawy z dnia 21 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 1992 r. Nr 4, poz. 16, Nr 40, poz. 174 i Nr 54, poz. 254), pokrywają obywatele we własnym zakresie.

2. W wyjątkowych wypadkach koszty, o których mowa w ust. 1, są pokrywane ze środków własnych gminy. Decyzje

w tych sprawach podejmują wójtowie lub burmistrzowie (prezydenci miast).

§ 13. Traci moc uchwała nr 112 Rady Ministrów z dnia 18 maja 1973 r. w sprawie szkolenia ludności w zakresie powszechnej samoobrony (Monitor Polski Nr 25, poz. 152 i z 1978 r. Nr 21, poz. 72).

§ 14. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *H. Suchocka*